

Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 30 d'octubre del 2014 ha aprovat la següent:

Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública

Exposició de motius

La implantació i manteniment d'un sistema de previsió de la jubilació pels funcionaris públics ha estat tradicionalment un objectiu per a les Administracions públiques andorranes en vistes a consolidar un cos funcional altament motivat i implicat en les transcendents tasques que té encomanades. Com a objectiu secundari, la implantació i manteniment d'aquest sistema ha estat també la fidelització, en forma de compensació del diferencial que a nivell retributiu es podia donar amb el sector privat, sobretot en èpoques d'expansió econòmica.

El sistema de previsió de la jubilació dels treballadors públics vigent fins l'actualitat és insostenible, puix que els compromisos econòmics a càrrec de l'Estat s'estan incrementant sensiblement cada any degut a què el col·lectiu de persones amb dret a percebre prestacions cada vegada és més gran i la tendència de cara a futur és que aquests increments siguin majors. La conjuntura econòmica actual i la crisi econòmica global que encara afecta al Principat i als Estats del seu entorn geogràfic no han fet més que accelerar la necessitat de prendre decisions encaminades a mantenir el dèficit públic i l'endeutament controlats, tot amb la finalitat de procurar la necessària i indispensable recuperació econòmica. En aquest context, el Govern ha hagut d'implementar, a l'igual que la majoria dels Governos del context europeu, mesures extraordinàries de reactivació, entre les quals han estat transcendents aquelles destinades a proveir la contenció de la despesa pública.

En el marc de l'estudi de les mesures de contenció de la despesa l'executiu ha hagut d'analitzar i racionalitzar entre altres les de personal, essent il·lustratiu d'aquest particular l'aprovació de la [Llei 2/2012, del 15 de març, de mesures de contenció de la despesa pública en matèria de personal](#). I a resultes d'aquest estudi i anàlisi acurat de les despeses de personal, l'executiu ha pogut constatar que el cost de les obligacions presents i futures en concepte de prestacions de jubilació voluntària i de jubilació obligatòria dels treballadors públics era insostenible per a les arques de l'Estat Andorrà a mitjà i llunyà termini, per bé que el sistema actual de previsió de la jubilació obligatòria i voluntària, basat en un sistema de prestació definida, comportava que l'Estat havia d'aportar els fons per proveir el pagament de les pensions. Aquesta circumstància fa que quedi ultrapassat l'àmbit de la voluntat i oportunitat polítiques, amb risc d'afectar la capacitat d'inversió de l'Estat i el sosteniment dels serveis públics essencials. Respecte del sistema de previsió de la jubilació dels treballadors públics, el Govern ha volgut assumir la seva responsabilitat plantejant solucions racionals, viables, sostenibles i assumibles per l'Estat.

El nou sistema es planteja en termes de previsió social complementària, anant en consonància doncs amb el model europeu del nostre entorn, en què la previsió social complementària esdevé un plus de millora de les prestacions per jubilació de la seguretat social pública. No té doncs per objecte en cap cas la substitució del règim de pensions públiques.

S'abandona definitivament el sistema de prestació definida vigent fins aquest moment, en el que es garantia als funcionaris una prestació, essent l'Administració però la que n'aportava els fons per poder satisfer-la, per passar a un sistema d'aportació definida, en el que tant l'Administració com el partícip aporten fons periòdicament, per tal de proveir el pagament futur de la prestació. Per tal fer, es crea el pla de pensions de la funció pública que estableix entre altres el règim de les aportacions i de les prestacions, i que s'instrumenta mitjançant un fons de pensions, en el que a cada partícip té atribuïts uns drets consolidats individuals en funció de les aportacions realitzades. El fons de pensions és administrat per una entitat gestora que executarà les inversions escaients en seguiment dels criteris d'inversió fixats, tot sota el control d'una comissió de seguiment del pla de pensions, integrada per representants de l'Administració i representants dels partícips.

Els funcionaris, els agents de l'Administració general de caràcter indefinit i el personal assimilat a aquests darrers formen part del nou sistema, que és de coparticipació entre l'Administració i els seus empleats públics, i que pretén ser en definitiva un mecanisme sòlid i sostenible per a l'Administració per tal que aquests treballadors puguin gaudir d'uns revinguts en la seva etapa de jubilació que els permetin mantenir un nivell de vida equiparable a aquell del que gaudien en la seva etapa laboral activa. Aquesta nou sistema de previsió també pretén ser un mecanisme d'incentivació al sector privat per a la promoció d'aquest model de previsió de jubilació, marcant la tendència per a la instauració generalitzada de sistemes de previsió de jubilació viables i sostenibles.

L'existència fins a l'entrada en vigor d'aquesta Llei d'un sistema de previsió de prestació definida, aconsella el reconeixement de prestacions complementàries a càrrec de Govern, al marge del pla de pensions de la funció pública, a favor dels treballadors públics que estaven inclosos dins del sistema de previsió fins ara vigent. Per tal fer, s'estableix un complement de prestació de jubilació obligatòria, que es percebrà cumulativament a la prestació derivada del pla de pensions de la funció pública i a la pensió a càrrec de la Caixa Andorrana de

Seguretat Social. Així mateix també es reconeix la possibilitat a funcionaris amb uns determinats anys de servei i també a aquells amb una edat propera a la jubilació obligatòria, de sol·licitar i obtenir una prestació de jubilació voluntària.

La instrumentació d'aquest nou sistema de previsió de la jubilació permet el reconeixement conjunt, en un únic marc normatiu comú, com a beneficiaris del mateix als funcionaris, als agents de l'Administració general de caràcter indefinit i a d'altres treballadors amb contracte de durada indefinida d'entitats del Principat amb tasques d'àmbit públic, estant garantida en qualsevol cas la sostenibilitat del sistema, per ésser d'aportació definida.

Aquesta reforma del sistema de previsió de la jubilació dels treballadors públics queda desvinculada de la reforma integral de la funció pública pendent de realitzar. Sense perjudici d'això, s'evidencia la necessitat de treballar en la reforma integral de la funció pública, que hauria de poder realitzar-se en un termini màxim de dos anys. En el marc d'aquesta reforma integral, sí que seria necessari efectuar els estudis escaients per tal de valorar la inclusió de la figura de la jubilació voluntària com a mecanisme d'incentivació i fidelització de treballadors, sempre que l'eventual inclusió d'aquesta figura assegurés la viabilitat i la sostenibilitat econòmica del sistema.

Aquesta Llei contempla la modificació de determinats articles de la [Llei de la funció pública](#) amb la finalitat principal de reservar el nomenament preferencial de funcionaris pels llocs de treball permanents dels cossos especials de duana, prevenció i extinció d'incendis i salvament, penitenciària, policia i cos de banders, així com d'inspectors i interventors i permetent a l'Administració la contractació de funcionaris i d'agents de l'Administració general de caràcter indefinit en funció únicament de les característiques del lloc a cobrir.

Aquesta Llei té globalment el rang de llei qualificada atesa la seva incidència, directa i indirecta, en el [capítol II del títol II de la Llei de la funció pública](#) i per comportar la modificació de les previsions de jubilació del Cos Especial de Policia, regulades per llei qualificada.

La llei s'estructura en sis títols, sis Disposicions Addicionals, sis Disposicions Transitòries, una Disposició Derogatòria i set Disposicions Finals.

En el Títol I s'estableix l'objecte, rang, denominació, naturalesa, àmbit d'aplicació i característiques del pla de pensions de la funció pública.

El Títol II tracta dels elements personals del pla de pensions de la funció pública; Administració promotora, partícips i beneficiaris.

Al Títol III es regula el règim financer del pla de pensions de la funció pública; sistema de finançament, aportacions, drets de rescat i prestacions.

El Títol IV té per objecte el règim d'inversions del pla de pensions de la funció pública; principis generals, política d'inversions.

En el Títol V es determinen els òrgans de gestió, seguiment i dipòsit del fons de pensions; comissió de seguiment del pla de pensions, entitat gestora i entitat dipositària.

Al Títol VI es regula la finalització del pla de pensions de la funció pública.

La Disposició Addicional Primera té per objecte la regulació del complement de prestació de jubilació obligatòria en quant a requisits, mètode de càlcul i mode i termini de pagament.

En la Disposició Addicional Segona s'estableix una prestació per defunció del partípcip del pla de pensions de la funció pública.

La Disposició Addicional Tercera té per objecte la regulació d'una prestació per invalidesa d'un partípcip del pla de pensions de la funció pública.

La Disposició Addicional Quarta disposa que determinats col·lectius de treballadors amb contracte de durada indefinida d'entitats del Principat amb tasques d'àmbit públic queden assimilats als agents de l'Administració amb caràcter indefinit i són reconeguts com a partícips del pla de pensions de la funció pública, i en determina el seu règim.

La Disposició Addicional Cinquena té per objecte l'establiment d'una aportació extraordinària al pla de pensions a càrrec de Govern per raó de les aportacions de determinats funcionaris del Cos Especial de Policia al sistema de previsió de la jubilació vigent anteriorment, materialitzades via retenció salarial.

La Disposició Addicional Sisena estableix una prestació a càrrec del Govern, en benefici de tots els treballadors no eventuais adscrits als cossos especials, a satisfer durant el període comprés entre la data de jubilació obligatòria als 60 anys i la data d'adquisició de la condició de beneficiaris del pla de pensions de la funció pública, que es produeix als 65 anys.

La Disposició Transitòria Primera disposa el manteniment en els termes de la regulació fins ara vigent de les prestacions per raó de jubilació obligatòria i voluntària a aquells beneficiaris que ja els estan percebent.

Les Disposicions Transitòries Segona i Tercera estableixen el règim transitori pel que fa al benefici de la jubilació voluntària pels funcionaris que estan en actiu i que tenen oberts aquests drets a la data d'entrada en vigor de la present llei, o porten un mínim d'anys de servei a l'Administració o els resten 5 anys o menys per assolir l'edat de jubilació voluntària.

La Disposició Transitòria Quarta preveu la constitució de la comissió de seguiment del pla de pensions des de l'entrada en vigor de la Llei i assegura la seva composició fins que no es pugui procedir al nomenament dels membres d'acord amb el previst en l'articulat de la Llei.

Les Disposicions Transitòries Cinquena i Sisena preveuen un règim transitori respecte de la custòdia i inversió de les aportacions fins a la designació de les entitats gestora i dipositària i aprovació de la política d'inversions i inici de la gestió activa del fons de pensions de la funció pública.

La Disposició Derogatòria estableix les disposicions normatives que queden derogades amb l'entrada en vigor de la present Llei.

La disposició Final Primera té per objecte la modificació de diversos articles de la [Llei de la Funció Pública](#).

Les Disposicions Finals Segona i Tercera tenen per objecte modificacions puntuals de la [Llei 8/2004 Qualificada del Cos de Policia](#) i de la [Llei 3/2007 del Cos Penitenciari](#).

La Disposició Final Quarta estableix mecanismes per a assegurar l'efectivitat del compliment de les obligacions a càrrec de Govern derivades d'aquesta Llei.

La Disposició Final Cinquena conté un encàrrec al Govern per a què elabori un informe, en el termini màxim d'un any, sobre la conveniència del manteniment, modificació o derogació de les mesures implementades a través de la [Llei 2/2012 de 15 de març, de mesures de contenció de la despesa pública en matèria de personal](#) i també altre encàrrec, també al Govern, per a què promogui la reforma integral de la funció pública en un termini màxim de dos anys.

La Disposició Final Sisena conté un encàrrec al Govern per a què elabori el reglament regulador del procés de nomenament, substitució, remoció i renovació dels membres representants dels partíps en la comissió de seguiment del pla de pensions en un termini màxim de tres mesos.

La Disposició Final Setena disposa l'entrada en vigor de la present Llei.

Registreu-vos a [LesLleis.com](#) per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

Registre gratuït

Subscripció

[Ja Estic Registrat](#)